

HADD SZÁLLJON A SZÓ ... (RV. II. 35.)
(Fordította Fórizs László)

1.
Hadd szálljon a szó győzelemre vágyva,
S legyen kedvére a Vizek Fiának!
Vajon az ékes szavakból teremt-e
A vizek gyorsléptű szülötte verset?

2.
Neki zengenénk szívünkéből e himnuszt,
A széppé formáltat, vajon figyel ránk?
A Vizek Fia, az Igaz teremtett
Isten-hatalma erejével mindent.

3.
Néhányan össze, mások tovafolynak,
A folyók mind közös karámba gyűlnek,
A csillogó vizek, nézd, körülölelték
A Vizek Fiát, a feltündököltet.

4.
Fényesre dörzsölve a férfi testét
Körülfolyják Őt komolyarcu lányok;
A vajruhájú étlen a vizekben
Erős tégláival dúsan ragyog ránk.

5.
Ételét három istennő akarja
A mozdíthatatlan istennek adni;
S ő mintegy a lyukasokig¹ kinyúlva
Tejét szopja az életet adóknak.

¹ *kṛtā*. V.ö.: *Apāṃ Napāt, Dīrghatamas and the Construction of the Brick Altar. An Application of the Generalization of Witzel's Grid. Analysis of RV 1.143*. Invited paper presented at the 12th World Sanskrit Conference by László Fórizs, Ph.D, 12–14. oldal.

6.

Itt születik e paripa s a Mennyben.
A rossz szándéktól óvd a pártfogókat!
A távoli nem-tégla templomokban²
Nem érheti baj a feledhetetlent.

7.

Saját házában jó tehén tejétől
Duzzad ereje, étele kiváló.
A Vizek Fia bennük megnövekszik
S felragyog az áldozót gazdagítva.

8.

Az Örök, ki a Rendet birtokolja
Isteni fénnel lángol fel középen,
És ágai, a lények, a növények
Sarjaikkal mind megsokszorozódnak.

9.

A Vizek Fia ég felé meredve
A szétterült vizek ölébe mászik,
Körülfolyják a lángbaburkolódzót
Erejét hordozó aranyleányok.

10.

Arany az arca, aranylik a teste,
Aranyméhből jött az Isten világra,
A színarany gyermek közékük ülve
Az aranyosztóktól ennivalót kap.

11.

A Vizek Fiának íme az arca
S kedves, rejtélyes neve is növekszik,
Lángralobbantják fiatal leányok,
És táplálják Őt aranyszínü vajjal.

² „Nem kiégetett [tégeléből készült] szentélyekben” (*āmāsu pūrṣú*).

12.

A sokak számára legjobb barátoknak
Áldozatokkal áldozni szeretnénk,
A hátát ledörzsölni, tűzhelyekkel,³
Étellet ellátni, dalokkal dicsérni.

13.

„Bikaként embriót nemzett azokban,
Nyaldosták, míg Fiúként szopta őket.”
Nem fakul fénye a Vizek Fiának,
Aki itt mintha más testében élne.

14.

Midőn Fiuk a legmagasabb nyomban
Nem halványuló fénnel tündökölt fel,
A vizek vaját meg élelmet hoztak,
Míg védőburokként körülölelték.

15.

Az embereknek jó lakhelyet adtam,
S szép dalt, ó Agni, a patrónusoknak;
Áldott, amit az istenek vezetnek.
Erős fiainkkal bárcsak mi győznénk!

³ „Lyukasokkal” (*bílmair*) ellátni. (V.ö. 5.c) A „lyukasok” lehetnek a perforált kavicsok, de valószínűbb, hogy a (tűz)oltárral kapcsolatba hozható tűzhelyekre („tűzkutakra”) utal a vers.